

Příčina zla ve vesmíru a na planetě Zemi z perspektivy Bible.

Pro Tajemství Bible zpracoval Ladislav Hodač

Realita zla je jedním ze základních pilířů biblického křesťanství. Biblické texty o satanovi, pádu našich prvních rodičů do hříchu se všemi důsledky, které to pro planetu Zemi má dodnes. Naplnění Božích soudů v historii a budoucnosti, se nedají smazat, jako by o nich Bible nehovořila. To, že se o těchto tématech v křesťanských kruzích málo nebo vůbec nehovoří je tragická realita. Lidé většinou nechtějí poslouchat nepohodlné pravdy. Ti, kteří je přinášejí nejsou oblíbení řečníci. Tento postoj vystihuje citát armádního generála Petra Pavla:

„Jsme tak trochu podobní lidem na palubě Titaniku. Pod čarou ponoru máme řadu děr, a na palubě se stále tancuje. Stále se chceme přesvědčovat o tom, že ano, bude líp, místo toho, abychom si poctivě řekli, že pravděpodobně líp nebude.“

Bible jasně hovoří o sporu mezi Bohem a jeho anděly a satanem a anděly, kteří se přidali na jeho stranu. Tento spor, který se vyhroutil do války, zasáhl celý vesmír.

Zjevení 12:7–12 ⁷V nebi nastal boj: Michael a jeho anděl bojovali s drakem. A drak bojoval, i jeho andělé, ⁸ale nic nezmohli. Na nebi už se pro ně nenašlo místo ⁹a ten veliký drak – ten dávný had, zvaný ďábel a satan, který svádí celý svět – byl svržen. Byl svržen na zem a jeho andělé byli svrženi s ním. ¹⁰A uslyšel jsem mocný hlas, jak v nebi říká: Teď přišlo vítězství, moc a království našeho Boha a vláda jeho Mesiáše, neboť byl svržen žalobce našich bratrů, který je dnem i nocí obviňoval před Bohem. ¹¹Zvítězili však nad ním krví Beránka a slovem svého svědectví a nelpěli na svém životě až do smrti. ¹²Veselte se proto, nebesa i vy, kdo v nich přebýváte. Běda však těm, kdo bydlí na zemi a na moři, neboť k vám sestoupil ďábel s velikým hněvem, neboť ví, že má málo času.

Vzpoura proti Bohu, Jeho charakteru a jeho Zákonu začala v nebi. Lucifer začal do mysli jiných andělů zasévat semeno nedůvěry, nespokojenosti a vzpoury proti jejich Stvořiteli. Dělal to tak rafinovaným způsobem, že na svou stranu získal obrovské množství andělů. Jeho vzpoura se rozrostla do takové dimenze, až došlo k otevřenému střetu a válce v nebi. Jeho cílem bylo svrhnout Boha z trůnu a zasednout na jeho místo.

Izajáš 14:12–14 ¹²Jak jen jsi to **spadl z nebe**, ty Zářný, synu Jitřenky! Poražen jsi byl až na zem – ty, jenž jsi srážel národy! ¹³Říkával sis přece v srdci: ‚Vyšplhám se až k nebi, nad Boží hvězdy **svůj trůn vyvýším**, na Hoře setkávání se usadím, na svazích severních; ¹⁴vyšplhám se až do oblačných výšin, **budu se rovnat s Nejvyšším**‘.

Jestli to byla jenom válka argumentů, nebo jestli v ní byl i fyzický aspekt, nevíme. Výsledkem bylo, že Lucifer a jeho následovníci byli odstraněni z funkcí, které v Boží vládě nad vesmírem zastávali.

Ezechiel 28:16 **Kvůli množství tvého obchodování** se tvé nitro naplnilo krutostí a zhřešil jsi. Proto jsem tě vykázal z Boží hory, cherube ochránce, tebe jsem zapudil z tvého místa mezi žhoubnými kameny!

Obchodování, o kterém je zde řeč, je ne úplně šťastný překlad hebrejského slova „rekulla“, což v této souvislosti znamená pomlouvač. Lucifer, což znamená Světloňoš, je v Bibli znám pod pojmem ďábel, což je z řeckého „diabolos“ a znamená to obviňovat někoho s nepřátelským úmyslem. Jinými slovy řečeno Lucifer prodával jiným své lži o Bohu. Slovo satan v hebrejštině znamená nepřítel, nebo pomlouvač. Vzpoura proti Stvořiteli se poté přenesla na planetu Zemi.

Používáním lží a manipulace působil na mysl andělů v nebi. Stejným způsobem působí zde na zemi na mysl lidí. Jeho hlavním cílem je znetvořit v člověku obraz o Bohu, Jeho úmyslech s lidskou

rasou a Jeho charakteru. Pracuje tak rafinovaně, že jeho plány nemohou být rozpoznány, dokud se nevyvinou v mysl

lidí a pak se uskuteční v jejich skutcích. Vliv myslí jedné bytosti na mysl druhé, je tak obrovský, že satan používá tuto moc k šíření zla. Stejná moc se ovšem dá použít k šíření dobra a to zase dělá Bůh.

Na planetě zemi pak satan ustanovil své království. Neúnavně svádí lidi k tomu, aby vypověděli svoji loajalitu vůči Stvořiteli. Nenávidí nás, protože Kristus nás miluje tak velikou láskou, že za nás prolil svoji krev.

Používá lidi, které má na své straně, aby se stali pokušiteli jiných lidí, vlivem myslí na mysl. Tím dosahuje toho, že se lidé slučují do různých politických, náboženských, filozofických a jiných zájmových společenství. Důležité pro něj je, aby setrvali v postoji vzpoury proti Bohu až do smrti. Tím je připraví o věčný život, který je zaslíben těm, kteří přijmou Krista jako svého Spasitele.

Satan a jeho andělé překrucují pravdu o Bohu, jak můžeme vidět v jeho rozhovoru s Evou v knize **Genesis 3:1, 3–5** ¹Nejchytřejší ze všech polních zvířat, která Hospodin Bůh učinil, byl had. Ten řekl ženě: ‚Opravdu vám Bůh zakázal jíst ze všech stromů v zahradě?‘ Touto otázkou zasel satan v myslí Evy nedůvěru k Bohu. Eva mu později říká: ³Bůh řekl: ‚Nejezte z něj, ani se ho nedotýkejte, jinak zemřete.‘ ⁴Na to had ženě řekl: ‚**Určitě nezemřete!**‘ ⁵Bůh ale ví, že jakmile pojíte z toho stromu, otevřou se vám oči a **budete jako Bůh: budete znát dobro i zlo.**‘

Určitě nezemřete je jedna z dalších lží, které dodnes věří většina lidstva. Ať už se to nazývá víra v nesmrtnost duše nebo reinkarnace. Obojí jsou pouze varianty satanovy lži – **nezemřete, ale otevřou se vám oči a budete jako Bůh**. Různé varianty hnutí New Age učí, že lidé jsou bohové. To božské v člověku je možné probudit pomocí různých tzv. duchovních praktik, jako jsou meditace, chaneling, a jiné okultní metody jako (telepatie, astrologie, čtení budoucnosti z karet nebo z dlaně, komunikace s tzv. mrtvými skrze medium atd.) To všechno jsou ovšem okultní praktiky, které Bůh zakazuje.

Deuteronomium 18:9–14 ¹⁰At' se u tebe nenajde, kdo by svého syna či dceru provedl ohněm! Stejně tak žádný věstec, jasnovidce, hadač, čaroděj, ¹¹zařikávač, vyvolávač duchů, věštkyňe ani ten, kdo se radí s mrtvými. ¹²Každý, kdo páchá něco takového, je pro Hospodina ohavný! Právě kvůli takovému ohavnostem je Hospodin, tvůj Bůh, před tebou vyhání. ¹³Bud' cele oddán Hospodinu, svému Bohu. ¹⁴Národy, které ovládneš, totiž poslouchají jasnovidce a věstce, ale tobě to Hospodin, tvůj Bůh, nedovolil.

Satan a jeho andělé zpochybňují Boží lásku ke svému stvoření a Boží spravedlnost. Proto se Bůh představuje člověku v Bibli způsobem, který odpovídá na obvinění nepřítele. Teologie je studium o Bohu a proto musí předkládat biblický pohled na Boha, aby byly odstraněny všechny překroucené informace a lidské tradice.

Každá vzpoura zpochybňuje stávající systém a pravidla nebo zákony, podle kterých tento systém funguje. Boží zákon nebo ústava můžeme říci, ukazuje jaký charakter má zákonodárce. Bůh, je láska. To se dočteme v **1. listě Janově 4:8** **Kdo nemiluje, nezná Boha – vždyť Bůh je láska. Tento Bůh se svému stvoření představuje skrze svůj zákon lásky.**

Zákon lásky je vyjádřen v Desateru, ale Kristus ho shrnuje do dvou přikázání...

Matouš 22:36–40 ³⁶Mistře, které je největší přikázání v Zákoně? ³⁷Ježíš mu řekl: ‚Miluj Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí.‘ ³⁸To je první a největší přikázání. ³⁹Druhé je mu podobné: ‚Miluj svého bližního jako sám sebe.‘ ⁴⁰V těchto dvou přikázáních spočívá celý Zákon i Proroci.

Zde je vyjádřena podstata Boží přirozenosti, tedy charakteru, protože každý člen Boží trojice Otec, Syn a Duch miloval ostatní dva. Boží zákon tedy reflektuje lásku, kterou měli 3 osoby Boha mezi sebou a každý pokus o změnu Božího zákona znamená pokus změnit Boha, což je ovšem nemožné.

Není tedy divu, že Ježíš řekl svým učedníkům: **Matouš 5:17–18**, ¹⁷Nemyslete si, že jsem přišel zrušit Zákon nebo Proroky. Nepřišel jsem je zrušit, ale naplnit. ¹⁸Amen, říkám vám: Dokud nepomine nebe a země, nepomine ani nejmenší písmenko, ani jediná čárka ze Zákona, než se to všechno naplní.‘

Nové nebe a nová země budou trvat věčně a to reflektuje Boží neměnnou přirozenost. Nejdříve o tom hovořil prorok Izaiáš, který působil v letech 750 př. Kristem.

Izaiáš 66:22–23 ²²Jako to nové nebe a nová země, které učiním, zůstanou přede mnou, praví Hospodin, tak zůstane i vaše jméno a vaši potomci. ²³Od novoluní do novoluní, od soboty do soboty přicházet budou všichni lidé, aby se mi klaněli, praví Hospodin.

O 850 let později apoštol Jan v knize Zjevení napsal.

Zjevení 21:1–5 ¹Potom jsem uviděl nové nebe a novou zemi. Neboť první nebe a první země pominuly a moře již nebylo. ²Uviděl jsem svaté město, Nový Jeruzalém, jak sestupuje od Boha z nebe, připravený jako nevěsta okrášlená pro svého muže. ³Uslyšel jsem mocný hlas z trůnu: ‚Hle, Boží stánek s lidmi: bude bydlet s nimi a oni budou jeho lid; Bůh sám bude s nimi a bude jejich Bohem. ⁴On jim setře každou slzu z očí a smrt už nebude, ani nářek ani křik ani bolest už nikdy nebude; neboť minulé věci pominuly.‘ ⁵Ten, který seděl na trůnu, řekl: ‚Hle, činím všechno nové‘.

Vzpouira proti Stvořiteli je hřích a hřích je přestoupení Božího zákona nebo ústavy můžeme říci. To znamená, že vztah mezi Stvořitelem a stvořenými bytostmi je narušen. Vesmírný konflikt mezi silami dobra a zla, který přinesl lidské rase tolik utrpení dosvědčuje, že zpochybňovat Boží zákon, je nejenom nebezpečné, ale doslova smrtící. Suverénní Bůh, Stvořitel veškerého života nikdy nedal stvořeným bytostem právo zpochybňovat, nebo měnit Jeho zákon. Boží zákon musí být chápán v souvislosti, kým Bůh je ve své podstatě. A to je, jak jsme již řekli, láska.

1. Ježíš Kristus hovoří o původu zla naprosto jasně.

Náboženské teologické elitě jeho doby, farizeům řekl: **Jan 8:44–47** ⁴⁴Váš otec je ďábel a vy chcete plnit touhy svého otce. Od počátku to byl vrah a nestál v pravdě, protože v něm pravda není. Když mluví lež, mluví, jak je mu vlastní, neboť je lhář a otec lži. ⁴⁵Ale protože já říkám pravdu, nevěříte mi. ⁴⁶Kdo z vás mě usvědčí z hříchu? A když říkám pravdu, proč mi nevěříte? ⁴⁷Kdo je z Boha, slyší Boží slova. Vy neslyšíte proto, že nejste z Boha.

Nemysleme si tedy, že jenom proto, že někdo je kněz, nebo kazatel, mnich, teolog, kardinál nebo papež, že se automaticky jedná o Boží muže. Opak může být pravdou. Z textu vyplývá, že satan byl vrahem od počátku. Myslí se pochopitelně od počátku jeho vzpoury. Dále, že v něm není pravda a jeho přirozeností je lhát. Je tedy otcem lži. Takže všichni lidé kteří lžou, jsou v tom okamžiku jeho synové a jeho dcery.

2. Prorok Izaiáš také hovoří jasně o počátku zla.

Izaiáš 14:12–14 ¹²Jak jen jsi to spadl z nebe, ty Zářný, synu Jitřenky! Poražen jsi byl až na zem – ty, jenž jsi srážel národy! ¹³Říkával sis přece v srdci: ‚Vyšplhám se až k nebi, nad Boží hvězdy svůj trůn vyvýším, na Hoře setkávání se usadím, na svazích severních; ¹⁴vyšplhám se až do oblačných výšin, budu se rovnat s Nejvyšším‘.

Z textu vyplývá, že satan měl svůj trůn a že toužil po tom, sesadit svého Stvořitele z trůnu a být Bohem, což je ovšem pro stvořenou bytost nemožné. A konečně, že byl svržen z nebe.

3. Prorok Ezechiel, současník proroka Daniela, se také zmiňuje o počátku a původu zla.

Ezechiel 28:11–16 ¹¹Dostal jsem slovo Hospodinovo: ‚¹²Synu člověčí, zpívej žalozpěv nad králem Týru a řekni mu – Tak praví Panovník Hospodin: Byl jsi pečeti dokonalosti, plný moudrosti a dokonale krásný. ¹³Byl jsi v Edenu, Boží zahradě, všemi drahokamy ozdoben – rubínem, topasem a jaspisem, chrysolitem, onyxem a berylem, safírem, tyrkysem a smaragdem – to vše krásně osazené ve zlatě klenotnickým dílem tepaném, to vše připravené pro tebe v den, kdy jsi byl stvořen. ¹⁴Byl jsi pomazaným cherubem, určil jsem tě za ochránce. Byl jsi na Boží svaté hoře, mezi žhoucími kameny ses procházel. ¹⁵Byl jsi dokonalý na cestách svých ode dne svého stvoření – než jsi byl shledán zlým. ¹⁶Kvůli množství tvého obchodování se tvé nitro naplnilo krutostí a zhřešil jsi. Proto jsem tě vykázal z Boží hory, cherube ochránce, tebe jsem zapudil z tvého místa mezi žhoucími kameny!

Z textu vyplývá, že satan byl stvořen dokonalý a že byl pomazaným cherubem, ochráncem u Božího trůnu na svaté hoře. Poté se stal pyšným kvůli své kráse a stal se zlým a šířil pomluvy o Bohu. Poté byl odstraněn ze své pozice cheruba ochránce u Božího trůnu.

4. Apoštol Jan také jasně hovoří o počátku satanovy vzpoury.

Zjevení 12:3–4 ³Pak se na nebi ukázalo jiné znamení: hle, veliký rudý drak se sedmi hlavami a deseti rohy, a na těch hlavách sedm korun. ⁴Jeho ocas vlekl třetinu nebeských hvězd a svrhl je na zem. Tento drak se postavil před ženu, která měla porodit, aby její dítě sežral, jakmile ho porodí.

Z textu je zřejmé, že satan, který je v knize Zjevení symbolickou řečí znázorněn jako rudý drak, nebo had, získal na svou stranu třetinu andělů. Rudý je proto, že on a jeho následovníci, prolévali krev těch, kteří stáli na straně Boha již od časů Kaina a Abela. A hlavně také proto, že naše hříchy a jeho nenávisť způsobila smrt Božího Syna na kříži. Také se dozvíme, že byl se svými anděly svržen na zem. Boží lid je zde zastoupen symbolem ženy. Za všechno utrpení které on a jeho padlí andělé ve vesmíru napáchali budou jednoho dne postaveni před soud a obdrží spravedlivý rozsudek.

List Judův 1:5–6 ⁵chci vám připomenout, že Pán sice vysvobodil svůj lid z Egypta, ale ty z nich, kteří mu nevěřili, potom zahubil. ⁶Právě tak to bylo s anděly, kteří nezůstali ve svém původním stavu, ale opustili své určené místo. Bůh je uvěznil ve věčných okovech, aby v nejhlubší tmě čekali na soud toho velikého dne.

Satan je původcem hříchu a všichni lidé, kteří hřeší, jsou jím ovládáni. Ovšem Boží Syn přišel, aby zničil ďáblovy skutky, tzn., že Kristus osvobozuje člověka z otroctví hříchu.

1. list Janův 3:8–9 ⁸Kdo páchá hřích, je z ďábla, neboť ďábel od počátku hřeší. Proto se ukázal Boží Syn, aby zrušil skutky ďábla. ⁹Kdo se narodil z Boha, nepáchá hřích, neboť v něm zůstává Boží símě; nemůže hřešit, protože se narodil z Boha.

5. Mojžíš popisuje jak satan svedl ke vzpouře nejdříve Evu a pak skrze ni Adama.

Genesis 3:1–6 ¹Nejchytřejší ze všech polních zvířat, která Hospodin Bůh učinil, byl had. Ten řekl ženě: ‚Opravdu vám Bůh zakázal jíst ze všech stromů v zahradě?‘ ²Ovoce stromů v zahradě jíst smíme, odpověděla žena hadovi. ³Ale o ovoci stromu uprostřed zahrady Bůh řekl: Nejezte z něj, ani se ho nedotýkejte, jinak zemřete.‘ ⁴Na to had ženě řekl: ‚Určitě nezemřete!‘ ⁵Bůh ale ví, že jakmile pojíte z toho stromu, otevrou se vám oči a budete jako Bůh: budete znát dobro i zlo.‘ ⁶Když tedy žena viděla,

že onen strom je dobrý k jídlu a lákavý na pohled, strom žádoucí k nabytí rozumu, vzala z jeho ovoce a jedla. Dala i svému muži, který byl s ní, a také on jedl.

Pro apoštola Pavla byl tento příběh o pádu zakladatelů lidské rasy historickou skutečností, protože svému mladému učedníku Timoteovi napsal:

1. list Timoteovi 2:14 A nebyl to Adam, kdo se nechal svést, ale jeho žena byla svedena a padla do hříchu.

6. Díky pádu člověka do hříchu, se satan stal po právní stránce vládcem a bohem tohoto světa.

Ježíš o něm říká. **Jan 14:30–31** ³⁰Už s vámi nebudu dlouho mluvit, neboť přichází vládce tohoto světa. Nemá na mně nic, ³¹ale přichází, aby svět poznal, že miluji Otce a že jednám, jak mi Otec přikázal.

2. list Korintským 4:2–4 ²Odmítáme hanebné tajnůstkářství, vychytralé praktiky a překrucování Božího slova. Místo toho jasně říkáme pravdu před Bohem a každý, kdo má svědomí, to může sám uznat. ³Pokud je naše evangelium pro někoho zahalené, je to pro ty, kdo hynou. ⁴Těmto nevěřícím zaslepil **bůh tohoto světa** mysl, aby jim nezazářilo světlo evangelia slávy Kristovy, který je obrazem Božím.

Jeden z jeho nejchytřejších tahů ve válce proti Bohu je, že docílil, aby lidé nevěřili v jeho existenci, nebo z něj udělali báchorku o čertu s rohy a kopyty.

7. Jako vládce, zástupce, nebo představitel tohoto světa, se satan zúčastnil setkání vládců jiných světů s Bohem.

Nejdříve si ustanovíme fakt, že vše co je stvořeno stvořil Ježíš Kristus.

List Koloským 1:15–17 ¹⁵On je obraz neviditelného Boha, **prvorozený** (prototokos – příčina) všeho stvoření. ¹⁶Vše v nebi i na zemi bylo stvořeno jím – to, co se vidí i co se nevidí, trůny i panství, vlády i mocnosti. Skrze něj a pro něj bylo stvořeno vše ¹⁷a on je přede vším a jím všechno stojí.

Židům 1:1–2 ¹Mnohokrát a mnoha způsoby mluvil kdysi Bůh k otcům skrze proroky, ²ale v těchto posledních dnech mluvil k nám skrze svého Syna, jehož ustanovil dědicem všeho a skrze něhož stvořil **celý svět**.

To co je zde přeloženo jako celý svět, je žel nešťastný překlad. V řečtině je zde podle mých informací výraz „aionas“, tedy množné číslo **světy**.

List Židům 11:3 Vírou rozumíme, že vesmír byl stvořen Božím slovem, takže to, co vidíme, nevzniklo z ničeho viditelného.

List Efeským 6:12 Náš zápas totiž není proti krvi a tělu, ale proti vládám, mocnostem a světovládcům přítomné temnoty, proti duchovním silám zla v nebeských sférách.

Vesmír je tedy obydlí inteligentními bytostmi, ať již viditelnými, nebo neviditelnými. Bůh vládne vesmíru spořádaným a organizovaným způsobem a s bytostmi, které stvořil komunikuje. Zastupitelem Země byl původně Adam, ale tím že padl, podstoupil svoji pozici satanu. Jednou za čas předstupují zástupci planet před Hospodina.

Job 1:6–12 ⁶Jednoho dne, když synové Boží přišli, aby předstoupili před Hospodina, přišel s nimi i satan. ⁷„Odkud jdeš?“ zeptal se Hospodin satana. „Toulal jsem se po zemi sem a tam,“ odpověděl mu satan. ⁸„A všiml sis mého služebníka Joba?“ řekl mu na to Hospodin. „Na zemi mu není rovného – ten

muž je bezúhonný a poctivý, bohobojný a prostý všeho zla.‘⁹ ‚Copak Job ctí Boha zadarmo?‘ namítl satan Hospodinu. ‚¹⁰Copak jsi kolem něj, kolem jeho domu a kolem všeho, co má, nepostavil hradbu ze všech stran? Vše mu, co dělá, žehnáš a jeho stáda se množí po kraji. ¹¹Zkus ale vztáhnout ruku a sáhnout mu na všechno, co má – uvidíš, že ti pak bude do očí zlořečit!‘¹² ‚Tak dobrá,‘ řekl Hospodin satanovi. ‚Všechno, co má, ať je ve tvé moci. Jeho samotného se ale nedotkneš!‘ A s tím satan od Hospodina odešel.

Je důležité si všimnout, že Bůh – pravděpodobně v osobě Božího Syna – Ježíše Krista, upozornil satana na to, že Job je věrný Bohu a jeho, tedy satana, nenásleduje.

8. Když byl Boží Syn na této planetě v lidském těle, tak Ho satan chtěl zničit.

Matouš 4:8–10 ⁸Poté ho ďábel vzal na velmi vysokou horu a ukázal mu všechna království světa a jejich slávu. ‚⁹To všechno ti dám,‘ řekl mu, ‚když padneš na kolena a pokloníš se mi.‘¹⁰ ‚Odejdi, satane!‘ řekl mu na to Ježíš. ‚Je přece psáno: Hospodinu, svému Bohu, se budeš klanět a jemu jedinému sloužit.‘

Jan 13:2 Ještě před večerí ďábel vnikl do srdce Jidáše, syna Šimona Iškariotského, že ho má zradit.

Jan 13:27 A hned po tom soustu vešel do Jidáše satan. ‚Co děláš, dělej rychle,‘ řekl mu Ježíš.

Z těchto textů vyplývá, že satan požadoval od svého Stvořitele, aby ho uctíval. Také pokoušel Jidáše a inspiroval ho k tomu, aby zradil Božího Syna. Dokonce do Jidáše vstoupil, tedy ovládl totálně jeho mysl.

9. Kristovo vítězství nad satanem na kříži oslavilo Boha a omezilo satanovo působení ve vesmíru. Jeho působení je omezeno pouze na planetu Zemi.

Jan 12:28 ‚Otče, oslav své jméno!‘ Tehdy z nebe zazněl hlas: ‚Oslavil jsem a ještě oslavím.‘

Smrt Božího Syna na kříži prokázala, že Bůh není žádný diktátor, který si nechá jen sloužit. Bůh ukázal celému vesmíru, že je ochoten ponížít se až natolik, že se nechá zavraždit bytostmi, které stvořil. Satanova obvinění, že Bůh je nespravedlivý, sobecký atd. se projevila jako nepravdivá.

Jan 12:31 Nyní se koná soud nad tímto světem, nyní bude vládce tohoto světa vyvržen ven.

Na kříži došlo k satanovu odsouzení. Ježíš říká svým učedníkům: **Jan 16:7–11** ⁷Je pro vás lepší, abych odešel. Když neodejdu, nepřijde k vám Utěšitel; když ale odejdu, pošlu ho k vám. ⁸Až přijde, odhalí světu, v čem je hřích, spravedlnost a soud. ⁹Hřích, že nevěří ve mne; ¹⁰spravedlnost, že jdu k Otci a už mě neuvídíte; ¹¹a soud, že vládce tohoto světa je již odsouzen.

Zjevení 12:9–10 ⁹A ten veliký drak – ten dávný had, zvaný ďábel a satan, který svádí celý svět – byl svržen. Byl svržen na zem a jeho andělé byli svrženi s ním. ¹⁰A uslyšel jsem mocný hlas, jak v nebi říká: ‚Teď přišlo vítězství, moc a království našeho Boha a vláda jeho Mesiáše, neboť byl svržen žalobce našich bratrů, který je dnem i nocí obviňoval před Bohem.‘

V těchto textech vidíme, že satan a jeho andělé byli svrženi na zem a že svádí celý svět. Satan také obviňuje lidi, kteří věří a následují Boha z jejich hříchů. Skrze proroka Zachariáše, na příkladu velekněze Jošui, nám Bůh dává informace, jak to v realitě vypadá.

Zachariáš 3:1–4 ¹Potom mi ukázal velekněze Jošuu, jak stojí před Hospodinovým andělem; po pravici mu stál satan, aby ho obviňoval. ²Hospodin však satanovi řekl: Ztrestej tě Hospodin, satane! Ztrestej tě Hospodin, který vyvolil Jeruzalém! Copak to není oharek vyrvaný z ohně? ³Jošua přitom stál před

andělem oblečen do špinavých šatů. ⁴Vtom znovu zazněl hlas a promluvil k těm, kdo stáli před ním: Svlékněte mu ty špinavé šaty! Pak řekl Jošuoovi: Hle, snímám z tebe tvůj hřích a oblékám ti slavnostní roucho.

Satan pracuje s veškerou energií, aby svedl lidi k přestoupení Božího zákona, tedy hříchu. Pak po Bohu vyžaduje, aby nás Bůh kvůli našim hříchům přestal chránit a dovolil mu nás trápit nebo dočista zničit. Kristus, náš Velekněz a přímlovce, náš advokát, který nás usmířil s Bohem skrze svoji smrt na kříži mu odpovídá: **Ztrestej tě Hospodin, satane!** Místo šatů hříchu, které nám satan oblékl tím, že jsme byli přemoženi jeho pokušeními, nám Ježíš skrze své zásluhy může právem obléci šaty Jeho spravedlnosti.

Satanovo odstranění z nebes vyvolalo u obyvatelů nebes velkou radost. Obyvatelé planety země ovšem žádný důvod k radosti nemají. Naopak měli by se připravovat na veliká soužení protože satan zuří, protože ví, že prohrál. Je už jen otázkou času, kdy na něm bude vykonán spravedlivý rozsudek.

Zjevení 12:12 Veselte se proto, nebesa i vy, kdo v nich přebýváte. Běda však těm, kdo bydlí na zemi a na moři, neboť k vám sestoupil ďábel s velikým hněvem, neboť ví, že má málo času.

Ve své zlosti začal po ukřižování a z mrtvýchvstání Ježíše pronásledovat všechny lidi, kteří dodržovali a dodržují Boží přikázání a mají svědectví Ježíšovo. O tom hovoří symbolickou řečí **Zjevení 12:13–17**
¹³Když drak uviděl, že byl svržen na zem, začal pronásledovat tu ženu, která porodila toho muže. ¹⁴Žena však dostala dvě mocná orlí křídla, aby před tím hadem uletěla na poušť, na své místo, kde bude živena čas a časy a půl času. ¹⁵Had ze své tlamy vychrlil za tou ženou vodu jako řeku, aby ji strhl proud.
¹⁶Země však ženě pomohla: otevřela ústa a pohltila řeku, kterou ze své tlamy vychrlil drak. ¹⁷Tehdy se drak na ženu rozhněval a odešel svést boj s ostatními z jejího semene, kteří zachovávají Boží přikázání a drží se Ježíšova svědectví.

Drak – satan pronásleduje po dobu tři a půl prorockých roků což je 1260 let ženu – církev – boží lid, tedy v letech 538 – 1798 po Kristu. Není v této přednášce možné, vysvětlit toto proctví do všech podrobností.

10. Otázkou je, co chce Bůh ukázat vesmírným inteligencím od doby ukřižování a z mrtvýchvstání Krista až do Jeho druhého příchodu.

O tom se dočteme v **1. listu Korintským 4:9** Připadá mi, že Bůh nám apoštolům určil poslední místo v řadě, abychom se jako odsouzcenci k smrti stali podívanou světu – lidem i andělům.

A také v **listu Efeským 3:10–11** ¹⁰Bůh teď chce skrze církev ukázat vládám a mocnostem v nebesích svou přerozmanitou moudrost. ¹¹Tento svůj odvěký záměr uskutečnil v Kristu Ježíši, našem Pánu.

Z textů vyplývá, že Boží služebníci, kteří o Bohu věrně svědčí, tedy šíří Boží evangelium – zprávu o tom, jak mohou být lidé spaseni, jsou středem zájmu, jak obyvatel této planety, tak i nebeských bytostí. Země se stala jakýmsi divadlem, na kterém se odehrává konflikt mezi pravdou a lží, hříchem a spravedlností, dobrem a zlem. Ultimatívním cílem plánu spasení je ovšem očištění Božího charakteru od pomluv satana a zodpovězení všech otázek, které mohou inteligentní bytosti mít.

11. Jednoho dne přijde poslední soud, ve kterém Bůh všem inteligentním bytostem ukáže, jakým způsobem vyřešil vesmírný spor mezi silami dobra a zla.

Zjevení 20:11–15 ¹¹Tehdy jsem uviděl veliký bílý trůn a Toho, kdo na něm seděl, před jehož tváří zmizela země i nebe a nebylo pro ně nalezeno místo. ¹²Potom jsem spatřil mrtvé, malé i velké, jak stojí před trůnem, a byly otevřeny knihy. A byla otevřena ještě jiná kniha, totiž kniha života, a mrtví byli souzeni podle toho, co bylo zapsáno v těch knihách, totiž podle svých skutků. ¹³Tehdy moře vydalo mrtvé, kteří byli v něm, také Smrt a Záhrobí vydaly mrtvé, kteří byli v nich; a každý byl souzen podle

svých skutků. ¹⁴Smrt i Záhrobí byly uvrženy do ohnivého jezera – to je ta druhá smrt. ¹⁵Kdokoli nebyl nalezen zapsán v knize života, byl uvržen do ohnivého jezera.

Skutky Apoštolů 17:30–31 ³⁰Bůh ale přehlédł časy této nevědomosti a nyní ukládá všem lidem všude, aby činili pokání. ³¹Určil totiž den, v němž bude spravedlivě soudit svět skrze muže, kterého k tomu ustanovil, o čemž podal každému důkaz, když ho vzkřísil z mrtvých.

Tyto verše hovoří o tom, že všichni zatracení – nespasení lidé všech dob jsou přítomni soudnímu procesu. Ať už byli bezvýznamní, nebo vlivní a mocní a třeba i unikli světské spravedlnosti, Boží spravedlnosti neunikne nikdo. Podkladem pro vyřčení rozsudku jsou záznamy životů lidí v „knihách.“ Lidé budou odsouzeni na základě toho jak žili, tedy podle svých skutků. Lidé o kterých je v těchto textech řeč zemřou druhou smrtí a zároveň bude zničen největší protivník lidstva – smrt jako taková. Pánem smrti je ovšem satan. Soudcem je Kristus, který vstal z mrtvých.

Spasení lidé budou mít jiný osud.

1. list Tesalonickým 4:16–18 ¹⁶Ozve se burcující povel, hlas archanděla a Boží polnice, sám Pán sestoupí z nebe a tehdy jako první vstanou mrtví v Kristu. ¹⁷My živi budeme spolu s nimi uchváćeni do oblak vstříc Pánu; potom už budeme s Pánem navždycky. ¹⁸Povzbuzujte se navzájem těmito slovy.

Zjevení 20:4–6 ⁴Spatřil jsem trůny a ty, kdo se na nich posadili, a byl jim svěřen soud. Viděl jsem také duše popravených pro Ježíšovo svědectví a pro Boží slovo, duše těch, kteří se neklaněli šelmě ani jejímu obrazu a nepřijali její znamení na čela ani na ruce. Ti ožili a kralovali s Kristem tisíc let. ⁵Ostatní mrtví však neožili, dokud se nenaplnilo těch tisíc let. **To je první vzkříšení. ⁶Požehnaný a svatý, kdo má podíl na prvním vzkříšení. Nad těmi ta druhá smrt nemá moc, ale budou kněžími Boha a Krista a budou s ním kralovat tisíc let.**

Z těchto textů vyplývá, že všichni spasení lidé všech dob vstanou z mrtvých při druhém příchodu Ježíše Krista, obdrží nesmrtelné tělo a budou žít s Bohem věčně. Budou mezi nimi lidé, kteří zemřeli mučednickou smrtí jako svědci Ježíše Krista.

Jednoho dne se všechny stvořené bytosti skloní před svým Stvořitelem. Bude to ojedinělý okamžik v dějinách vesmíru, protože se na okamžik sejdou všechny stvořené bytosti z celého vesmíru. Budou to lidé všech dob, jak spasení, tak i ztracení, všichni andělé – jak dobří tak i zlí a také všechny nepadlé bytosti na jiných světech. Přečteme si teď k tomu několik textů.

Izaiáš 45:21–25 ²¹Kromě mě jiný Bůh není, spravedlivý Bůh a spasitel – není tu žádný kromě mne! ²²Obraťte se ke mně, ať jste spaseny, všechny zemské končiny – vždyť já jsem Bůh a žádný jiný není. ²³Při sobě samém přísahám, ústy pronáším slova pravdivá, jež nelze odvolat: **Přede mnou každý padne na kolena a každý jazyk bude při mně přísahat.** ²⁴Jen v Hospodinu, budou o mně říkat, „je spravedlnost a síla!“ Všichni, kdo proti němu zuřili, přijdou k němu a budou zahanbeni, ²⁵ale všichni Izraelovi potomci dojdou v Hospodinu slávy a vítězství.

List Římanům 14:11–12 ¹¹Jak je psáno: **Jakože jsem živ, praví Hospodin, každé koleno přede mnou poklekne a každý jazyk se vyzná Bohu.** ¹²Každý z nás tedy složí Bohu účet sám za sebe.

List Filipským 2:6–11 ⁶Ačkoli sdílel Boží podstatu, na své rovnosti s ním netrval. ⁷Místo toho se vzdal sám sebe: přijal podstatu služebníka, vzal na sebe lidskou podobu. ⁸Ocitl se v těle jako člověk, ponížil se a byl poslušný, a to až k smrti – k smrti na kříži! ⁹Proto jej Bůh povýšil nade všechno, jméno nad každé jméno mu daroval, ¹⁰**aby před jménem Ježíš kleklo každé koleno na nebi, na zemi i pod zemí** ¹¹**a každý jazyk aby ke slávě Boha Otce vyznal, že Ježíš Kristus je Pán.**

V první větě je řečeno, že Ježíš Kristus sdílel Boží podstatu. Zde je použito řecké slovo „morphé“, které vyjadřuje myšlenku, že vlastnil všechny vlastnosti a charakteristiky Boha. Je tedy roven Bohu Otci. Apoštol Pavel zde zdůrazňuje Ježíšovu ochotu dobrovolně se pokořit a ponížit, aby mohl spasit ztracenou lidskou rasu. Jednou, již brzy přijde čas, kdy i satan a jeho následovníci pokleknou před Kristem na kolena a uznají, že Bůh je spravedlivý.

Zjevení 5:10–13 ¹⁰Učinil jsi nás králi a kněžími našemu Bohu a budeme kralovat nad zemí. ¹¹Okolo trůnu, těch bytostí a starců jsem viděl a slyšel hlas mnoha andělů. Byly jich miliony a miliardy ¹²a volali mocným hlasem: Hoden je ten zabitý Beránek přijmout moc a bohatství, moudrost a sílu, slávu, chválu a čest! ¹³**Také všechno stvoření, které je na nebi, na zemi, pod zemí i v moři, všechno, co je v nich, jsem slyšel volat: Sedícímu na trůnu a Beránkovi chvála a čest, sláva i vláda na věky věků!**

Zjevení 15:2–4 ²Uviděl jsem jakoby skleněné moře smíšené s ohněm a také ty, kteří zvítězili nad šelmou, nad jejím obrazem a nad číslem jejího jména. Stáli na tom skleněném moři, měli Boží loutny ³a zpívali píseň Božího služebníka Mojžíše a píseň Beránkovi: ‚Veliké a předivné jsou tvé skutky, Pane Bože Všemohoucí, spravedlivé a pravé jsou tvé cesty, Králi národů! ⁴Kdo by tě nectil, Pane, kdo by tvé jméno nechválil? Vždyť ty jediný jsi svatý! **Všechny národy přijdou a před tebou se skloní, neboť tvé spravedlivé soudy byly zjeveny!**

Satan a všechny zlé bytosti, ať již andělé nebo lidé, budou jednou pro vždy zničeni. Přečteme si teď několik veršů které, o tom hovoří.

Izaiáš 14:11–19 zde je řeč o satanu: ¹¹Tvá pýcha klesla do pekla jako tvá pěkná muzika; tvou postelí je hniloba a červi jsou tvá příkrývka! ¹²Jak jen jsi to spadl z nebe, ty Zářný, synu Jitřenky! Poražen jsi byl až na zem – ty, jenž jsi srážel národy! ¹³Ríkával sis přece v srdci: ‚Vyšplhám se až k nebi, nad Boží hvězdy svůj trůn vyvýším, na Hoře setkávání se usadím, na svazích severních; ¹⁴vyšplhám se až do oblačných výšin, budu se rovnat s Nejvyšším.‘ ¹⁵Ted? však až do pekla svržen jsi, do jámy nejhlubší. ¹⁶Ti, kdo tě uvidí, neuvěří svým očím, budou tě zkoumat pohledy: ‚To je ten muž, který děsil zemi, ten, který třásl říšemi? ¹⁷Ten, kdo pustošil celý svět, kdo jeho města podvracel a vězně domů nepouštěl?‘ ¹⁸Králové národů slavně pohřbeni, každý ve své hrobce leží si. ¹⁹Ty jsi však bez hrobu jen tak pohozen jako zavržená ratolest, tak jako roucho zabitých, mečem zohavených, jako pošlapaná zdechlina mezi kameni v jámě hozená.

Ezechiel 28:16–19 ¹⁶Kvůli množství tvého obchodování se tvé nitro naplnilo krutostí a zhřešil jsi. Proto jsem tě vykázal z Boží hory, cherube ochránce, tebe jsem zapudil z tvého místa mezi žhoucími kameny! ¹⁷Kvůli své kráse zpychl jsi, kvůli své nádheře jsi moudrost zahodil. Proto jsem tě tedy srazil k zemi, před očima králů, aby tě viděli. ¹⁸Kvůli tomu, že máš tolik vin, že jsi vlastní svatyně znesvětil svými špinavými obchody, vyvedl jsem z tebe plameny, aby tě strávily. Nechal jsem z tebe jen popel na zemi, před očima všech, kdo tě viděli. ¹⁹Všichni, kdo tě znali mezi národy, jsou z tebe zděšení. Jsi odstrašujícím znamením – zanikl jsi navěky!

Malachiáš 3:13–21 ¹³Hrozně mě urážíte, praví Hospodin. ‚Jak tě urážíme?‘ ptáte se. ¹⁴Říkáte: ‚Sloužit Bohu je k ničemu! Co z toho máme, plnit jeho úkoly a chodit před Hospodinem zástupů jako truchlíci? ¹⁵Proto říkáme: Blaze nadutcům! Nejlépe se vede zločincům – pokoušejí Boha, ale trestu uniknou.‘ ¹⁶Tehdy spolu rozmlouvali ctitelé Hospodina a Hospodin naslouchal a slyšel je. Byla před ním sepsána pamětní kniha o těch, kdo ctíli Hospodina a jeho jméno měli na mysli. ¹⁷Ti budou v den, který připravuji, mým zvláštním pokladem, praví Hospodin zástupů, a já k nim budu laskavý, jako je laskavý otec k synovi, který mu slouží. ¹⁸Tehdy znovu uvidíte rozdíl mezi spravedlivým a ničemným; mezi tím, kdo slouží Bohu, a tím, kdo mu neslouží. ¹⁹**Hle, už přichází ten den planoucí jako pec! Všichni nadutci a všichni zločinci budou jako strniště a den, který přichází, je sežehne, praví Hospodin zástupů. Nezůstane z nich kořen ani ratolest!** ²⁰Vám, ctitelům mého jména, však vyjde slunce spravedlnosti a v jeho paprscích bude uzdravení. Vyrazíte a budete dovádět jako telátka

vypuštěná z maštale. ²¹Tehdy podupete ničemné – budou pod vašima nohama jako popel v den, který připravuji, praví Hospodin zástupů.

Všechny skutky všech bytostí, jejich role, kterou každý hrál ve sporu sil dobra a zla, to vše je zapsáno v nebeských knihách. Satan a jeho následovníci obdrží spravedlivý rozsudek. Satan je příčina a vůdce vzpoury proti Bohu. On je příčinou a kořenem všeho zla. Všichni, kteří mu ochotně slouží a pracují pro jeho agendu jsou jeho ratolesti. Jednou přijde den planoucí jako pec, kdy budou všichni sežehnuti.

O tom hovoří následující texty.

Zjevení 20:10 **Ďábel, který je sváděl, byl uvržen do jezera ohně a síry.**

2. list Tesalonickým 1:6–10 ⁶Bůh je spravedlivý: těm, kdo vás trápí, bude odplaceno trápením, ⁷ale vy ztrápení se spolu s námi dočkáte odpočinutí. **Pán Ježíš se zjeví z nebe se svými mocnými anděly ⁸v ohnivém plameni, aby potrestal ty, kdo neuznávají Boha a nepřijímají evangelium našeho Pána Ježíše.** ⁹Jejich trestem bude věčná záhuba v odloučení od Pána a od jeho úžasné moci. ¹⁰V ten den Pán přijde, aby byl oslaven svými svatými a obdivován všemi věřícími – vždyť i vy jste uvěřili našemu svědectví.

1. list Tesalonickým 5:2–6 ²Sami dobře víte, že Pánův den přijde jako zloděj v noci. ³Až lidé budou říkat: ‚Mír! Bezpečí!‘ **náhle je překvapí záhuba**, jako když na těhotnou přijdou bolesti, a nebude úniku. ⁴Vy, bratři, ale nejste ve tmě, aby vás ten den překvapil jako zloděj. ⁵Všichni jste lidé světla, lidé dne. Nepatříme noci ani tmě! ⁶Nespěme tedy jako ostatní, ale bděme a buďme střízliví. ⁷Spáči spí v noci, v noci se opíjejí opilci.

List Filipským 3:18–21 ¹⁸Mnozí totiž žijí jako nepřátelé Kristova kříže; často jsem vám o nich říkal a nyní vám to s pláčem opakuji. ¹⁹Jejich konec je záhuba, jejich bůh břicho a jejich sláva v jejich hanebnostech. Takoví myslí jen na pozemské věci, ²⁰my ale máme občanství v nebi, odkud očekáváme Spasitele – Pána Ježíše Krista. ²¹Ten promění naše ubohé tělo do podoby jeho slavného těla, a to mocí, kterou je schopen podmanit si vše.

V těchto textech se naplní varování, které dal Bůh Adamovi a Evě, když jim řekl, že pokud sní ovoce ze stromu poznání dobra a zla, tak zemřou. Jedná se o druhou, věčnou smrt. Až bude zlo zničeno, tak Bůh stvoří novou zemi a nové nebe.

Zjevení 21:1–5 ¹Potom jsem uviděl nové nebe a novou zemi. Neboť první nebe a první země pominuly a moře již nebylo. ²Uviděl jsem svaté město, Nový Jeruzalém, jak sestupuje od Boha z nebe, připravený jako nevěsta okrášlená pro svého muže. ³Uslyšel jsem mocný hlas z trůnu: ‚Hle, Boží stánek s lidmi: bude bydlet s nimi a oni budou jeho lid; Bůh sám bude s nimi a bude jejich Bohem. ⁴On jim setře každou slzu z očí a smrt už nebude, ani nářek ani křik ani bolest už nikdy nebude; neboť minulé věci pominuly. ⁵Ten, který seděl na trůnu, řekl: ‚Hle, činím všechno nové.‘ Řekl také: ‚Napiš, že tato slova jsou věrná a pravdivá.‘

Shrneme si teď to, co jsme se až doposud z Bible dozvěděli. Lucifer – satan je Bohem stvořená bytost, anděl cherub. Byl ochránce Božího zákona, který kdysi působil bezprostředně v Boží přítomnosti. Biblicky řečeno u Božího trůnu. Bůh ho stvořil jako dobrou a laskavou bytost se svobodnou vůlí. Kristus o něm řekl, že od počátku své vzpoury byl lhář a vrah. Satan pyšný na svoji krásu a moc zatoužil potom svrhnout Boha z trůnu a stát se vládcem vesmíru. Aby toho docílil, pomlouval Boha a tím ovlivnil třetinu andělů, kteří se přidali k jeho vzpouře. Satan zpochybňoval Boží lásku a spravedlnost. Jinak se nedá vysvětlit, proč se dokonalá bytost postavila proti Tomu, který mu dal život a všechno co k životu potřeboval.

Jeho vzpoura vedla k válce v nebi a satan a jeho andělé ztratili svůj původní domov v nebi. Bůh satana nezničil hned, ale dal mu čas a možnost, aby se projevil jeho úmysly, motivy a charakter a všechny bytosti mohli vidět, co jeho vzpoura způsobila. Satanovi se podařilo do této vzpoury zatáhnout Adama a Evu a tím planetu Zemi a všechny jejich potomky. Místo Adama se stal satan vládcem a bohem naší planety. Jako takový se zúčastnil vesmírného setkání vůdců různých světů. To jsme četli v knize Job.

Je to on, který inspiruje, svádí a motivuje lidi ke zlu a pak je z těchto skutků před Bohem obviňuje. To jsme četli v knize Zachariáš. Satanovi jde o to, aby zničil naše životy již zde za tohoto života a ještě nás připravil o věčný život, který nám Bůh nabízí, když přijmeme jeho plán záchrany. Podívejme se kolem sebe, jak se mu to daří.

Lži o Bohu šíří i zde na naší zemi. Je jich příliš mnoho na to, abychom je mohli všechny vyjmenovat. Jen pár příkladů. Jedna taková lež je, že Bůh smaží lidi v pekle celou věčnost. Další lež je, že si lidé mohou koupit odpustky a takzvaně si koupit Boží přízeň. Další lež je, že Bůh neexistuje. Říkáme tomu ateismus a dokládáme to tzv. vědeckými důkazy. Teorii evoluce předkládají mnozí jako fakt a ignorují přitom slovo teorie. V našich školách je nemyslitelné prezentovat jiný názor. V anglicky mluvících zemích se říká, když se stane nějaká obrovská přírodní katastrofa – Act of God – Boží dílo. Nikdo neřekne satanovo dílo. Takhle bychom mohli pokračovat do nekonečna. To všechno jsou lži.

Když přišel Boží Syn, Ježíš Kristus, na tuto zemi, dělal satan vše pro to, aby jeho plán záchrany pro lidskou rasu znemožnil. Když viděl že se mu to nepodaří, inspiroval a zinscenoval vraždu Božího Syna na kříži a použil si k tomu ochotné lidské nástroje. To jak jednal u události ukřižování, mu strhlo masku z tváře a on se ukázal takovým, jakým byl od počátku své vzpoury. Lhář a vrah. Bůh se vesmíru ukázal jako Bůh lásky a jeho vítězství nad satanem vedlo k tomu, že satanovi byl znemožněn přístup do vesmíru. Byl svržen i se svými anděly na tuto zemi a začal pronásledovat všechny lidi, ale obzvláště ty, kteří následují Ježíše Krista. To bylo zřetelně vidět v době temného středověku. Kdyby se mu podařilo přimět i věřící lidi ke vzpouře proti Stvořiteli, tak by to našeho nebeského Otce zranilo a zároveň by počet spasených lidí byl menší, což by Kristovu oběť na kříži udělalo méně efektivní.

Planeta Země je jediná planeta ve vesmíru kde pokračuje válka proti Bohu. Naše planeta je jakýmsi divadlem, nebo filmem, dalo by se říci, pro celý vesmír. Každá stvořená bytost se ve svém životě rozhoduje, na které straně konfliktu chce stát. Andělé a nebeské bytosti se již rozhodli. Satan má své anděly a Bůh má své anděly. Satan má své lidi a Bůh má své lidi. Někteří lidé se ale ještě jednoznačně nerozhodli. Boží soud na konci dějin tohoto sporu přinese konečné řešení konfliktu. Výsledkem soudního procesu bude fakt, že satanova obvinění nejsou pravdivá a že satan zhřešil. Na konci budou hřích a hříšníci – vzbouřenci spravedlivě odsouzeni za zlo, které ve svých životech napáchali a budou zničeni. To Bible nazývá druhá smrt.

Soudní proces a kříž.

Bůh nám v Bibli ukazuje, že řeší problém satanovy vzpoury soudním procesem, který se odehrává před očima celého vesmíru. Bible učí, že Boží soud nad tímto světem začal ukřižováním Ježíše Krista.

Jan 12:31–32 ³¹Nyní se koná soud nad tímto světem, nyní bude vládce tohoto světa vyvržen ven. ³²A já, až budu vyzdvižen od země, potáhnu všechny k sobě.

Dále Bible učí, že poslední akt soudního procesu nastane v okamžiku, kdy všechny lidské bytosti které kdy žily, budou vzkříšeni buďto k věčnému životu, nebo věčné smrti.

Skutky Apoštolů 17:31 Určil totiž den, v němž bude spravedlivě soudit svět skrze muže, kterého k tomu ustanovil, o čemž podal každému důkaz, když ho vzkřísil z mrtvých.

Osud člověka je sice rozhodnut v okamžiku jeho smrti v tom smyslu, že již nemůže změnit svůj postoj vůči Kristu, ale důsledky jeho rozhodnutí přijdou později. Kristovi následovníci kteří zemřeli, budou vzkříšeni k věčnému životu při druhém příchodu Ježíše Krista, jak je psáno v **1. listu Tesalonickém 4:13–18** ¹³Nechceme, bratři, abyste nevěděli o našich zesnulých. Nemusíte nad nimi truchlit jako jiní, kteří nemají naději. ¹⁴Ježíš, jak věříme, zemřel a vstal z mrtvých; právě tak věříme, že Bůh přivede s Ježíšem k životu i ty, kdo zesnuli v něm. ¹⁵Máme pro vás slovo od Pána: My, kdo se dožijeme Pánova příchodu, nepředějdeme ty, kdo zesnuli. ¹⁶Ozve se burčující povel, hlas archanděla a Boží polnice, sám Pán sestoupí z nebe a tehdy jako první vstanou mrtví v Kristu. ¹⁷My živí budeme spolu s nimi uchvázeni do oblak vstříc Pánu; potom už budeme s Pánem navždycky. ¹⁸Povzbuzujte se navzájem těmito slovy.

Následovníci satana vstanou z mrtvých až po 1000 letech.

Zjevení 20:4–6 ⁴Spatřil jsem trůny a ty, kdo se na nich posadili, a byl jim svěřen soud. Viděl jsem také duše popravených pro Ježíšovo svědectví a pro Boží slovo, duše těch, kteří se neklaněli šelmě ani jejímu obrazu a nepřijali její znamení na čela ani na ruce. Ti ožili a kralovali s Kristem tisíc let. ⁵Ostatní mrtví však neožili, dokud se nenaplnilo těch tisíc let. To je první vzkříšení. ⁶Požehnaný a svatý, kdo má podíl na prvním vzkříšení. Nad těmi ta druhá smrt nemá moc, ale budou kněžími Boha a Krista a budou s ním kralovat tisíc let.

Většina křesťanských teologů a učitelů učí, že při smrti člověka je jeho osud rozhodnut v tom smyslu, že hned po smrti lidé někam jdou. Buď to do nebe, nebo do pekla, nebo do očištění. To ovšem Bible neučí.

Jan 5:28–29 ²⁸Nedivte se tomu; přichází totiž chvíle, kdy všichni, kteří jsou v hrobech, uslyší jeho hlas ²⁹a vyjdou – ti, kdo konali dobro, budou vzkříšeni k životu, ale ti, kdo konali zlo, budou vzkříšeni k odsouzení.

Bůh zvolil metodu soudního procesu, aby vyřešil vesmírný konflikt mezi silami dobra a zla. Znovu si přečteme text **Jan 12:31–32** ³¹Nyní se koná soud nad tímto světem, nyní bude vládce tohoto světa vyvržen ven. ³²A já, až budu vyzdvižen od země, potáhnu všechny k sobě.

Ježíš zde hovoří o své smrti na kříži. Je to v podstatě prorocké slovo. Říká, že k sobě přitáhne všechny lidi kvůli své smrti na kříži. Nicméně to se zatím nestalo. Většina lidí, kteří žili po Kristově smrti, ho za svého Spasitele nepřijala. Znamená to že Ježíš je falešný prorok? Nebo že se jeho proroctví naplní až v budoucnosti? Odpověď najdeme až na konci lidských dějin, když se v jednom okamžiku setkají všechny generace lidí, které kdy žily na této planetě. Jinými slovy řečeno, všichni lidé budou osobně přítomni v posledním soudu. Ti kteří následovali Boha, v tom okamžiku již obdrželi věčný život při druhém příchodu Ježíše Krista. O jejich osudu bylo rozhodnuto již o 1000 let dříve.

1. list Tesalonickém 4:16–18 ¹⁶Ozve se burčující povel, hlas archanděla a Boží polnice, sám Pán sestoupí z nebe a tehdy jako první vstanou mrtví v Kristu. ¹⁷My živí budeme spolu s nimi uchvázeni do oblak vstříc Pánu; potom už budeme s Pánem navždycky. ¹⁸Povzbuzujte se navzájem těmito slovy.

1. list Korintským 15:51–54 ⁵¹Prozradím vám teď tajemství: Všichni nezemřeme, ale všichni budeme proměněni – ⁵²naráz, v okamžiku, za zvuku polnice ohlašující konec. Až zatroubí, mrtví budou vzkříšeni k nesmrtelnosti a my budeme proměněni. ⁵³Toto pomíjivé musí obléci nepomíjivost, toto smrtelné musí obléci nesmrtelnost. ⁵⁴A až toto pomíjivé oblékne nepomíjivost a toto smrtelné oblékne nesmrtelnost, tehdy se naplní, co je psáno: „Smrt je pohlcena, přišlo vítězství!“

Na konci 1000 let povstanou ze svých hrobů zlí lidé – sympatizanti, neboli následovníci satana, ti, kteří se od něho nechali ochotně svést ke zlu, aby obdrželi spravedlivý rozsudek a tím svůj věčný osud. Když povstanou ze svých hrobů pochopí, že nejsou ve skupině těch, kteří obdrželi věčný život. Jejich osud bude jiný. Nemohu obdržet nesmrtelnost, protože důsledkem hříchu je smrt.

Římanům 6:23 Odměnou hříchu je totiž smrt, ale Božím darem je věčný život v Kristu Ježíši, našem Pánu.

Proč ale budou vůbec vzkříšeni, když jejich osudem stejně bude věčná smrt? Bůh je láska a je spravedlivý. Satan ale jeho lásku a spravedlnost zpochybnil. Soud nad zlými bytostmi je příležitost, při které by se mohlo ukázat, že satan měl pravdu a Bůh se mýlil. Tím by satan v tomto sporu zvítězil. Proto ve své lásce dovolí Bůh, aby všichni lidé všech generací mohli být očitými svědky poslední fáze soudního procesu. To je jediná příležitost, aby se všichni před Bohem sklonili a uznali, že satan o Bohu lhal. Přečteme si teď několik textů.

Izaiáš 45:22–24 ²²Obraťte se ke mně, ať jste spaseny, všechny zemské končiny – vždyť já jsem Bůh a žádný jiný není. ²³Při sobě samém přísahám, ústy pronáším slova pravdivá, jež nelze odvolat: Předemnou každý padne na kolena a každý jazyk bude při mně přísahat. ²⁴Jen v Hospodinu, budou o mně říkat, je spravedlnost a síla! Všichni, kdo proti němu zuřili, přijdou k němu a budou zahanbeni.

List Římanům 14:11 Jak je psáno: Jakože jsem živ, praví Hospodin, každé koleno přede mnou poklekne a každý jazyk se vyzná Bohu.

List Filipským 2:9–11 ⁹Proto jej Bůh povýšil nade všechno, jméno nad každé jméno mu daroval, ¹⁰aby před jménem Ježíš kleklo každé koleno na nebi, na zemi i pod zemí ¹¹a každý jazyk aby ke slávě Boha Otce vyznal, že Ježíš Kristus je Pán.

Zjevení 5:13 Také všechno stvoření, které je na nebi, na zemi, pod zemí i v moři, všechno, co je v nich, jsem slyšel volat: „Sedícímu na trůnu a Beránkovi chvála a čest, sláva i vláda na věky věků!“

Zjevení 15:2–3 ²Uviděl jsem jakoby skleněné moře smíšené s ohněm a také ty, kteří zvítězili nad šelmou, nad jejím obrazem a nad číslem jejího jména. Stáli na tom skleněném moři, měli Boží loutny ³a zpívali píseň Božího služebníka Mojžíše a píseň Beránkovi: „Veliké a předivné jsou tvé skutky, Pane Bože Všemohoucí, spravedlivé a pravé jsou tvé cesty, Králi národů!“

Zjevení 19:1–6 ¹Potom jsem uslyšel mocný hlas velikého zástupu v nebi: „Haleluja! Vítězství, sláva i moc našemu Bohu!“ ²Pravdivé a spravedlivé jsou jeho soudy, neboť odsoudil tu velikou nevěstku, která svým smilstvem zkazila zemi, a pomstil krev svých služebníků, kterou měla na rukou! ³A znovu opakovali: Haleluja! Její dým stoupá na věky věků.“ ⁴Těch čtyřiaadvacet starců a ty čtyři bytosti padli a klaněli se Bohu sedícímu na trůnu: „Amen! Haleluja!“ ⁵A od trůnu se ozvalo: „Chvalte našeho Boha, všichni jeho služebníci a vy, kdo jej ctíte, malí i velcí!“ ⁶Tehdy jsem uslyšel hlas jakoby velikého zástupu, jako zvuk mnohých vod a jako zvuk silných hromů: „Haleluja! Pán Bůh Všemohoucí se ujal kralování!“

Musíme se zeptat, co motivuje všechny tyto bytosti, jak spasené tak i ty zlé, ztracené, aby se sklonily před Bohem a uznaly, že Bůh a nikoliv satan měl pravdu v tom celém sporu mezi silami dobra a zla. Bible to explicitně neříká, nicméně když dáme vše, co o tom víme dohromady, tak je zřejmé, že poslední fáze Božího vyšetřujícího soudu je důvodem takové reakce. Kristus předpověděl, že Jeho smrt na kříži přitáhne všechny k němu. V této fázi soudu, až budou takzvaně vyloženy všechny karty na stůl, až satan již nebude moci nikoho manipulovat, svádět a lhát, tak bude zřejmé, že Bůh měl pravdu a je laskavý a spravedlivý. Svojí smrtí na kříži dokázal celému vesmíru, že miluje bytosti – své děti, které stvořil, více než svůj vlastní život. Všichni pochopí, že satanovy argumenty byly pouze lži a pomluvy.

Zlí lidé tedy nebudou zahubeni, aniž by pochopili, že Ježíš Kristus zemřel za celý svět, že tedy všichni lidé mohli být spaseni. Bůh je miloval a oni Mu nedovolili, aby je zachránil.

1. list Janův 2:1–2 ¹Toto vám píšu, moji drazí, abyste nehřešili. Kdyby někdo zhřešil, máme u Otce přímlyvce, Ježíše Krista, toho Spravedlivého. ²On je smírnou obětí za naše hříchy, a nejen za naše, ale i za celý svět.

Zlí lidé všech dob pochopí, že Bůh je láska a oni svými rozhodnutími způsobili, že si vypěstovali charakter, který jim znemožňuje být občany nebeského království a že věčná smrt je pro ně vysvobozením od přítomnosti Stvořitele.

Pro spasené lidi se naplní zaslíbení z knihy **Zjevení 21:24–27** kde se hovoří o Novém Jeruzalému, hlavním městě Nového světa. A tam je psáno: ²⁴Národy spasených se budou procházet v jeho světle a králové země do něj přenesou svou slávu. ²⁵Jeho brány se ve dne nikdy nebudou zavírat, a noc tam nebude. ²⁶Přenesou do něj slávu a čest národů, ²⁷avšak rozhodně do něj nevejde nic znečišťujícího ani působícího ohavnost a lež, ale jen ti, kteří jsou zapsáni v Beránkově knize života.